

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχὴν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθῆναι, 26 Ἰανουαρίου 1884

Ἀριθ. 64+140

Πρὸς τὸν

Κορίνθιο ἐκείνῳ πού μοῦ γραψε πὼς τὰ πακετάκια τοῦ καπνοῦ δὲν φέρνουν ἀπάνω τὴν τιμὴ τῆς ἀξίας των, καὶ τοῦ ἔγραψα πὼς εἶναι κουτόβλακας, τοῦ ἀπαντῶ καὶ τοῦ λέω τὴν ἀπάνω πὼς εἶμαι κουτόβλακας, γιατί πραγματικῶς δὲν φέρνουν τὴν τιμὴ τους ἀπάνω, ὥστε καὶ καββαλίνες ἂν ἔχουν μέσα, μποροῦν οἱ φίλοι καπνοπώλιδες νὰ μᾶς τὴν πουλήσουν γιὰ καπνὸ.

Τὶ νὰ

τὸ κάνωμε, κύρ Τρικοῦπη, τὸ παληόχαρτο πού μᾶς γράφει ἀπάνω στὸ πακετάκι—φόρος δημοσίου ἑνα λεπτό.—Τὸ λεπτό δὲν θὰ τὸ πληρώσωμε μετὶς, τὸ πληρώνουν οἱ καπνοπώλιδες, ἡμεῖς θέλωμε νὰ ξέρωμε τί καπνὸ ἀγοράζομε.

Μπᾶς καὶ θέλεις νὰ μᾶς ἐφαρμώσης τὴν παροιμία ὅτι ὁ καπνὸς πᾶει τοῦ καπνοῦ; Ὀμορφὴ δουλειᾶ, ἀλλὰ ἡ δουλειᾶ αὐτὴ εἶναι κακὴ δουλειᾶ.

Τὰ μάθατε τὰ νέα

χαβαντίσα; Βουλὴ ἔχομε ἀλλὰ βουλή δὲν ἔχομε. Δὲν θὰ γίνῃ συνεδρίασις ποτὲ, γιατί πολλοὶ ἀπὸ τοὺς βουλευτάς τοῦ Ὑπουργείου, ἔστωντας μετὰ τὸ νὰ ἔμαθαν πὼς ὁ Τρικοῦπης ἔχει νὰ ξεφουρνίσῃ κατὶ θρηϊώδη νέα νομοσχέδια, καὶ ἀκόμα ἔστωντας μετὰ τὸ νὰ τὰ βρῖσκον σκοῦρα στῆς ἐπαρχίαις τους, δὲν ἔχουν σκοπὸ νὰ ἔρθουν, καὶ ἐπειδὴ τίς καὶ δὲν ἔρχονται καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἄρα οὐν, οὐκ ἔστι βουλή, καὶ βουλή γίνεσθαι περὶ διάλυσις τῆς βουλῆς. Τελευτοτρόπως ἐβουλήθησαν οἱ ἄνομοι ἰουδαῖοί μᾶς ὕπουργοί.

Ἀσκακουμπουθήτε οὖν σας.

Μὰ

εἴσαστε μασκαράδες, γιατί ἂν ἤχατε φιλότιμο ἀπάνω σας ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ βάζετε ἡμερομηνίας στὰ γράμματα πού μοῦ γράφετε, γιὰ νὰ ξέρω τί μοῦ γίνεσθαι.

Νὰ σήμερα κόντεψα νὰ δημοσιέψω ἕνα γράμμα πού ἦταν ἀπὸ τῆς 8 Αὐγούστου 1882 καὶ βρέθηκε κατὰ διαβόλου τῆς μπροστά μου μαζὶ ἀνακατωμένο μετὰ φρέσκα. Εἶναι κατὰ στασις αὐτὴ; Καλὰ καὶ μούφτασε τὸ μυαλό καὶ εἶδα ἀπόξω τὴν σφραγίδα τοῦ ταχυδρομείου, εἶδὲ θὰ σὰς ξεφουρνίσω γιὰ νέο ἐνούς χρῆνον ἔξαχασμένο πράγμα. Προσέχετε, λοιπὸν διαβόλοι.

Κύρ δήμαρχε.

Ἡ μεγάλη συνοικία τῆς Νεάπολις θὰ σοῦ φέρῃ σήμερα ἢ αὔριο ἀναφορὰ γιὰ νὰ φτειάσῃ ὁ δήμος μιὰ ἐκκλησιὰ στὴ Νεάπολι καὶ σὲ ὅποιον κεντρικὸ μέρος κρίνει τὸ δημοτικὸ συμβούλιον.

Πρέπει κύρ δήμαρχε νὰ ξέρης, ὅτι εἶναι τῆς ντροπῆς, κατὰ μεσῆς στὴν πρωτεύουσα καὶ στὸ καλλίτερο μέρος τῆς πολιτείας νὰ μὴ ὑπάρχῃ μιὰ ἐκκλησιὰ σὰν νὰ ζοῦμε στὴ Μέκκα.

Ὁ μακαρίτης Κουμουντούρος εἶχε σκοπὸ νὰ στίσῃ τσαμὲ μέσα στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ τσαμιάζωνται οἱ Τούρκοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἐδῶ, καὶ σὺ, κύρ Δήμαρχε, δὲν ἔχεις τὴν φιλοτιμία νὰ φτειάσῃς μιὰ ἐκκλησιὰ γιὰ εἰκοσι χιλιάδες κατοίκους;

Αὐτὸ λέγεται κτηνωδία, καὶ νὰ μᾶς συμπαθῆς πού δὲν ἔχομε λόγους νὰ στὸ ποῦμε μετὰ χοντρά λόγια, γιατί τὰ δικὰ σας τὰ κεφάλια ἀπὸ λιγνὰ λόγια δὲν κέρνουν, πρέπει νὰ σὰς βρῖσῃ τινὰς σὰν γαϊδούρια πού εἶστε γιὰ νὰ κάνετε κἀνένα καλὸ, καὶ πάλι τίποτα δὲν κάνετε.

Στὸ χωριὸ

τῆς Βοστίτσας Ριζόμυλο ὁ αὐτοῦ παναγριώτατος Θύμιος ἦρθε κατὰ τὸν Ὀκτώμβρι στὸ χωριὸ γιὰ νὰ λύσῃ πεθαμένους καὶ δέσῃ ζωντανούς.

Αὐτὸς ὁ παναγριώτατος Θύμιος εἶχε τὸν οἰκονόμο του ἀπὸ τὸ Ζευγαλατιὸ καὶ μαζεύε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ εὐχαίς τὰ φράγκα πρὸς 1,30 σὲ λιανόματα, γιατί τοὺς ἔστειλε κατ' εὐθεία στὸν παράδεισο. Γιὰ νὰ ἐκπληρώσῃ λοιπὸν ὁ παναγριώτατος κύρ Θύμιος τὴν ἀνταπόδωσι, ἐπειδὴ ὁ ἄγριος Οἰκονόμος του ἔχει ἕνα παληόχωραφο κατὰ μεσῆς στὸ χωριὸ καὶ πῆγαν τὰ παιδιὰ καὶ τοῦ χάλασαν τὸν φράχτη καὶ τοῦ καναν φεβερὴ ζημία ὡς πέντε δραχμῶν, ὁ κύρ Θύμιος ἔδωσε ἕνα ἀφορισμὸ στὰ χέρια τοῦ Οἰκονόμου του, πού τοῦ οἰκονόμου μετὰ τῆς εὐχαίς κάμποσα φράγκα, γιὰ νὰ τὸν διαβάξῃ στῆς ἐκκλησιαίς καὶ ἀφορίζῃ τὰ παιδιὰ. Εἶναι κατὰστασις θρησκείας αὐτὴ; Ἀλλὰ ἂς ἦναι καλὰ ὁ Θύμιος πού ἔτυχε καὶ δὲν εἶμουν α' ἐγὼ στὸ Ριζόμυλο, γιὰ νὰ τοῦ δείξω καὶ τὸν δικό μου πρακτικὸ ἀφορισμὸ πόσο πιάνει μετὰ τὰ σάπια πού ἤθελαν νὰ τὸν πιᾶσουν.

Σημ. Παλιανθρ. Συστένονται αὐτὰ στὸν ἄγριο Μητροπολίτη γιὰ νὰ καμάρωσῃ τὸν κληρὸ του, γιατί ὅπως τὸν κατάντησε δὲν εἶναι πλέον κληρὸς μᾶς, ἀλλὰ κληρὸς τοῦ διαβόλου, ὅπως καὶ πηγαίνει κατὰ διαβόλου.

Πευκακιῶν καὶ γίνῃ ἡ ἀκκλησιὰ ἀληθινὴ καὶ ὄχι φαυλοστάσιον, ἀφοῦ μάλιστα ὅλη ἡ συνοικία ἐκείνη δὲν ἔχει ἐκκλησιὰ; Νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ τὸ διατί καὶ διότι; Διότι..... ἄλλοῦ παρὰ βαγγέλια, δὲν ἔχεις τὸν νοῦ σου στὰ καθήκοντά σου;

Ὁ κύρ πρωθυπουργός μας τεπίλι κρυφακούει στὴ μπόρτα τοῦ Δελτιγιάννη.

Βρὲ

γαϊδουρογιατρὲ τῆς Σύρας οὐ ποῦ ἐπιθεωρᾷς τῆς Μαγδαλινῆς γιατί, μωρὲ κακοῦργέ τῆς κοινωνίας, πᾶς μόνον μιὰ φορὰ τὴν βδομάδα ἐνῶ ὁ νόμος λέει δύο;

Ἄσυνειδητε, πέρνετε τόσους ἀνθρώπους στὸ λαιμό σου. Ἡ Σύρα εἶναι πρώτη τῆλα τῆς Ἑλλάδος καὶ μαζεύονται τόσο ἔμποροι καὶ τόσο ναῦτες οἱ ὁποῖοι μπορεῖ σὰν ἀνθρώποι καὶ νὰ παραστρατήσουν σὲ κακάς πόρταις καὶ νὰ τὴν μπάθουν. Μὲ τί μούτρα θὰ παρουσιαστοῦν ἔπειτα αὐτοὶ στῆς γυναϊκῆς τους, καὶ οἱ ναῦτες ὅταν τὴν πάθουν πῶς νὰ δουλέψουν στὰ καραβία μέσα;

Ἔσεῖς ποῦ κάνετε αὐταῖς τῆς δουλειᾶς δὲν εἰστε γιατροὶ, ἀλλὰ αὐτοχειριστὰ τῆς κοινωνίας. Γιατρός ἀσυνειδητος καὶ δικαιοῦνος εἶναι ἄξιος γιὰ παλούκωμα καὶ σοῦ τὸ χρωστοῦν, ὅσοι βλάφτηκαν.

Νὰ συμβαίνουν τέτοια μασκαρλίκια στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος ποῦ ἔχει ἑκατὸ πενήντα χιλιάδες κάτοικους (τοὺς φού-

Τί ἔπαθε ὁ τεπίλης πρωθυπουργός στὴν μπόρτα τοῦ Δελτιγιάννη.

σκωσα λιγάκι, ἀλλὰ δὲν πειράζει ἄς υποθέσωμε πῶς εἶναι κατὶ λιγώτεροι, σάματις θὰ κάνωμε μεῖς πάλι σαστιστική); ἄμ νὰ συμβαίνουν καὶ στὴ Σύρα ποῦ εἶναι ἴση μὲ μιὰ συνοικία τῆς Ἀθήνας, αὐτὸ πλέον δὲν υποφέρεται.

Ἡ συνείδησις συνείδησις ποῦ εἶσαι τρυπωμένη νὰ σὲ ξετρυπώσωμε. Θὰ ἦσαι ἴσως μέσα στὴν τρύπα τῆς αἰσχροκέ-

διας, αἱ ἐκεῖ δὲν πατοῦνε παρὰ ὅσοι εἶναι φαῦλοι καὶ παραδόπιστοι.

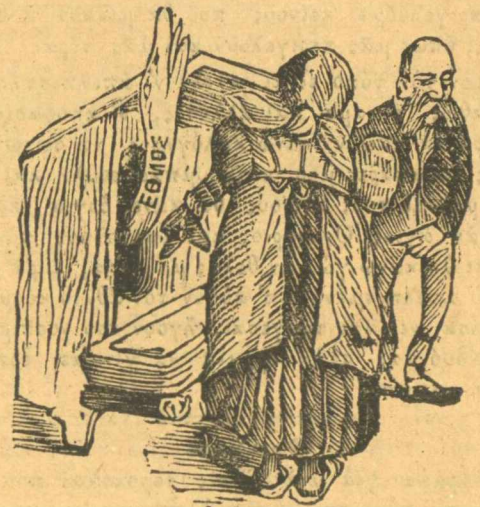
Ἔχε μας λοιπὸν παρατημένους καὶ συζεύξου, (νὰ καὶ ἔνωσ ἑλληνικό), τὸν ἀσυνειδητο γιατρό τῆς Σύρας τῶν μαγδαλινῶν.

Ὁ πρωθυπουργός μας μασκαρεμένος κρυφακούει στὴν μπόρτα τῆς αὐλῆς.

Αὔριον

τὴν νύχτα δίδεται μέγας χορὸς μασκαρεμένων καὶ ἀμασκαρέφτων στὸ θέατρο τῆς Εὐτέπης. Τρέξτετε καὶ θὰ διασκεδάσετε θεῖα καὶ ἐξίσια.

Φωνάζεις, καίμωρο ἔθνος, μὰ τί νὰ σοῦ κάνω νὰ πῆς τα αὐτῆς τῆς γεροξεκουτιάρας βουλῆς.

Δάνεια

μὲ ἐνέχυρο καὶ μὲ μεγάλη συγκατάβασι τόκου δίνονται εἰς τὸ καφενεῖον Βυζάντιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὅποιος ἔχει ἀνάγκη μπορεῖ νὰ λάβῃ πληροφορίας μέσα στὸ ἴδιο κατάστημα. Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ποῦ φτάσαμε τῆς φοβερῆς φορολογίας τῶν τόκων, αὐτὸς ὁ ἐνεχυροδανειστής μὲ τὴν συγκατάβασί του εἶναι σὰν νὰ εὐεργετᾷ κεινοὺς ποῦ ἔχουν ἀνάγκη.

Ἔχετε καὶ αὔριον φύλλον